

827

Jeg kender dit ansigt på korset

1. Jeg kender dit ansigt på korset,
du lidende Menneskesøn.
Jeg tror du er ét med Gud Fader,
du kommer fra højeste sted,
du gengælder ondskab med godhed,
du lyser fra korset Guds fred.
2. Jeg kender dit ansigt på gaden,
du Gud som blev menneskers bror,
du sidder på bænken med poser
og dækker dit fattige bord.
Jeg skynder mig væk fra din nærhed
og undgår dit spørgende blik.
3. Jeg kender dit ansigt i kirken,
du Gud som er børnenes ven,
du leger med larmende unger
og engle som ingen kan se,
du tysser på harmfulde voksne
som glemmer at synge og le.
4. Jeg kender dit ansigt i mørket
når alt hvad jeg elsker er væk,
når sanserne stirrer i blinde
og sindet er stivnet af skræk.
Du rører mit livløse ansigt
og tegner dit eget portræt.
5. Jeg kender dit ansigt en morgen,
lyslevende Menneskesøn,
du kalder de døde fra dybet
og gør din velsignelse kendt.
Jeg møder dig ansigt til ansigt
når sollysets tøven er endt.

Inge Hertz Aarestrup, 1995
Melodi: Thomas Reil

© Inge Hertz Aarestrup og Salmedatabasen.dk

Inge Hertz Aarestrup har skrevet en påskesalme med udgangspunkt i Jesu korsdød langfredag. Alle fem strofer har samme indledning: "Jeg kender dit ansigt", og hver strofe fortæller, hvor vi kender det ansigt fra: den lidende, menneskets bror, børnenes ven, den, der er i mørket og den lyslevende menneskesøn.

I salmen er der et møde mellem mig, der synger, og den almægtige Gud, der viser sit sande ansigt i Jesus, der som et sandt menneske går ind i et fuldt udfoldet menneskeliv – og død.

I sidste strofe synger vi, at vi skal se Jesus ansigt til ansigt, når "sollysets tøven er endt".

Med dette udtryk hentyder Inge Hertz Aarestrup til det fænomen, som Ole Rømer kaldte lysets tøven. Sådan er lyset i den verden, vi kender: Det tøver. Men når denne tøven er endt, så er vi ved de sidste tider, hvor himmel og jord forgår, men Kristus kommer, og "jeg møder dig ansigt til ansigt."

Rigtig god fornøjelse med at læse en fin påskesalme.